

ГАГАРИНСЬКИЙ Юрій Володимирович (16. 02(01. 03). 1915, с. Петрівка, нині Гадяц. р-ну Полтав. обл. — 22. 01. 1976, м. Владивосток, РФ) — фахівець у галузі неорганічної хімії. Член-кореспондент АН СРСР (1970). Учасник 2-ї світової війни. Закін. Моск. університет

(1937). Учителював, 1947–61 працював на підприємствах хім. промисловості. 1961– 66 — в Інституті неорган. хімії Сибір. відділ. АН СРСР; від 1966 — у Далекосхід. наук. центрі АН СРСР (Владивосток). Досліджував термодинамічні властивості галогенідів, оксидів та ін. сполук урану, а також кристаліч. структур неорган. сполук (зокрема кристалів фторидів рідкісних металів) і хім. зв'язки у них. Один із перших застосував метод ядер. магніт. резонансу для вивчення електрон. структури та хім. зв'язку в неорган. сполуках, а також для визначення координат легких атомів у кристаліч. структурах. Сформулював нові уявлення про електронну структуру та фазові перетворення у фторидах ряду металів. Співатор праць «Тетрафторид урана» (1960), «Химические сдвиги ядерных магнитных резонансов в ионных фторидах» (1970).

Рекомендована література

1. Волков В. А., Вонский Е. В., Кузнецова Г. И. Выдающиеся химики мира: Биограф. справоч. Москва, 1991.

С. О. Плахотнюк

Бібліографічний опис:

Гагаринський Юрій Володимирович / С. О. Плахотнюк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28098>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).